

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਡਿਸਕਾਊਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ, ਆਦਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1952 ਦਾ 4। ਡੀ

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (1950 ਦਾ XX), ਧਾਰਾ 10, 11, 45-ਏ ਅਤੇ 45-ਬੀ-ਧਾਰਾ 45-ਏ ਅਤੇ 45-ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦਿਵਾਲੀਏਪਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ - ਜਿਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਨੂੰ, ਬੈਂਕ ਡੀ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਟੀ.ਐਨ. ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ ਐਸ. ਪੀ. ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। 26 ਜੂਨ 1951 ਨੂੰ, ਬੈਂਕ ਡੀ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਾਲੀਏਪਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 19 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ 17 ਦਸੰਬਰ 1951 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 19 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 7 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਡੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ 19 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੇਧ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 45-ਏ ਅਤੇ 45-ਬੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਸੀ.ਕੇ. ਡਾਫਟਰੀ ਅਤੇ ਕੇ. ਸੀ. ਚੋਪੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਨ. ਐਂਡਲੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦਾ ਐਕਟ XX ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ।

ਡਿਸਕਾਊਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਦਿੱਲੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਮਾਪਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੇ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1,93,197-7-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਨ, ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਜੂਨ 1951 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਾਲੀਏਪਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। 11 ਮਈ 1949 ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 12 ਜੁਲਾਈ 1951 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 19 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 17 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

17 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ XXII, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 19 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਫਿਰ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ 7 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 19 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 27 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿਵਾਲੀਏਪਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਧਾਰਾ 45-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ 1950 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, 'ਅਦਾਲਤ' ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇਸ ਭਾਗ ਅਤੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ, 'ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਿੱਥੇ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਖਮੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 (VII ਦਾ 1913), ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

(1) ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 (VII of 1913), ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਸਮੇਤ) ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ, ਚਾਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਧਾਰਾ 45-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।" ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ:

“ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ, ਚਾਹੇ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੇਸ਼
ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਇਤ-ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ
ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸੇਧ ਐਕਟ 18 ਮਾਰਚ 1950 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ
ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ
ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ ਉਭਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਿਵਾਲੀਏਪਨ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ
ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਰਜ਼ੇ
ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ,
ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ
ਇਸਤਗਾਸਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਨਾਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ
ਸੰਹਿਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ
ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਬਲਕਿ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: *ਦੇਖੋ ਨੇਲਸ ਬਨਾਮ ਸਕਾਟ (1)*। ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਰਤੱਵ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ, ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਰਤੱਵ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ, ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ, ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਪਾਮਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ, ਪੰਨਾ 414 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਹਿਤਕਾਰੀ ਹੁਕਮ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ) ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਹਿਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਰਤੱਵ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਜੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ

ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਦਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਜੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1929 ਦੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 191, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਲੀਲ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਏਪਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ: *ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਵਿੱਚ) ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਜ਼ਰ-ਅੱਲੀ ਕਾਸਮਭਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (1)*, ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਪਤੀਕਰਨ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਹ, ਜੇ., ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਗਠਜੋੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 45-ਏ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਚਾਗਲਾ ਅੱਗੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:-

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਉਹ ਜੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅੰਤਮ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕੀ ਹਨ, ਕੀ ਖਰਚੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸਮਾਪਤੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ 'ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ' ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।"

ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਾਪਤਕਰਤਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਡੈਫਟਰੀ ਨੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। 1914 ਦੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਜ਼ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਵਿੰਸੀਅਲ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ ਹਨ:-

"ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ * * * ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ

ਬਾਵਜੂਦ, * * *"

ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ:-

"ਇਸ ਐਕਟ * * ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਜ਼

ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਵੀ

ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ "ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ" ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਡੈਫਟਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦਿਵਾਲੀਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਅਤੇ 45-ਬੀ ਦਿੱਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੋਵੇਗੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 45-ਏ 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ "ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ "ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ "ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ" ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। "ਦਿ ਫਾਰਚਿਊਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਿਦਿਆਗੋਰੀ ਜੇ. ਮਹਿਤਾ (1) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਦੋਵੇਂ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ, ਬਾਵਡੇਕਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਵਿਆਸ, ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ। ਬਾਵਡੇਕਰ, ਜੇ., ਨੇ ਪੰਨਾ 77 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

"ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। * * ".

ਵਿਆਸ, ਜੇ., ਨੇ ਪੰਨਾ 74 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

"ਸ੍ਰੀ ਕੇਤਵਾਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XX) ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ' ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀਕਰਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਾਤ, 'ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ

ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ', ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਪਤੀਕਰਨ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸੇਧ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਜਿੱਥੇ * * * ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ * * * * *"

ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ "ਸਬੰਧਤ" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ

ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਇਤ-ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਅਤੇ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ:-

(i) ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-A ਅਤੇ 45-B ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

(iii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(iv) ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ, 19 ਫਰਵਰੀ 1952 ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ

ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੁਮਾਰੀ ਰਾਜ
ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰ